

SZÉCSÉNYI HIRLAP

KEZELÉSI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

A polgári háziasszony.

(V. J.) A polgári háziasszony hivatalos szó lett. Belekerült ahba a hivatalos íráshoz, a mit a közoktatásügyi miniszter a polgári leányiskola tantervének nevez és a melyet most adott ki rendeletileg az illető iskoláknak kötelező használat céljából.

Ez a régen várt reformra szoruló tanterv különösen kiemeli a polgári háziasszonyokat jelentő szerepét és igen szépen kifejti, hogy a polgári leányiskoláknak az a célja, miszerint az életnek dolgos, művelt, erkölcsös és vallásos lányokat kell nevelni, mert ezekből lesznek a más, jobb nemzedék munkát szerető, társadalmat nevelő anyák. Hogy az iskola e célt szolgálhassa, ne az osztályozás kedvére történő feleletekre helyezze a súlyt, hanem igyekezze tartalmát, munkakövet vinni a romlaltan gyermeki lelkekbe. Lívja fel a figyelmeztetést a szépre, képezze, hogy megértse a szépet becsülje az egyszerűt, igényeik ne legyen szertelenek, mert a boldogtalanságnak, az életkeserűségnek gyakran az az alapja, ha a nő nem háziasszony, hanem divathölgy, nem munkás nő, de virágházi növény, piperéskedő.

A polgári háziasszony, mint valami ideál, úgy vonul át a tanterven. Érti mindenki,

hogy a családi szentélyben első szerepe van a nőnek, akinek finom lelke megteremtheti a családi békét, az egyetértést, gondoskodása szaporíthatja garasokat, gyöngéd, vallásos és ha kell türelmes, biztató és vigasztaló, tud meghocsájtani és szeretni, le tud mondani és nélkülözni. Ha az iskola nem is ad egészen cizellált munkát, de irányíthatja már a gyermeket az ideális családi élet felé, nem ad példát arra, hogy a gyermek pazarlásokhoz szokjon; a piperkedést megasztalja, a durcasságot megtűrje, a lustaságot elnézze, a nemtörődömség felett eltekintsen. Az iskola a gyermekre igyekezik beültetni a vallást, a házasszeretetet, a munkakövet, megismerteti vele a munka értékét, megbecsülni a munkát. A jövőben ezt annál sikeresebben megtelhet, mert a tanterv is hangsúlyozza, hogy maga az iskola is munkát produkáljon.

A porosz iskolákba például bevezették a textil ipart. Ezekre megy azon leányok száma, a kik himzései egyenkint 2-300 márká kerestetelhez jutnak. Erre a mintára a magyarországi polgári leányiskolában is, meglehetne honosítani a kézimunka köréből oly sok kínálkozó iparágat. Csak mesterséges virágokért, koszorúkért, kalapdiszekért milliókat adunk a külföldre. A mellett a házi ipar száz és száz ágával megismerkedhetnék már a gyermek. Minden vidéknek a

szükséglete szerint lehetne egy-egy iparágat meghonosítani az iskolában.

Mindezideig ezzel keveset törődtek Magyarországon. Ime most a tanterv hangoztatja, hogy a családi élet idealizálása érdekében meg kell teremteni a jó polgári háziasszonyok mintaképét. Nem mondja, de érzékelteti a tanterv, hogy az élet tovarohanása és fejlődése közben a nő segítségére szükség van. Maga a nő is gondtalanabb napokat él, ha férje urának anyagi gondjain az ő tisztes keresetével enyhít. Az ilyen nő, a ki munkájának értékét, a munka veritékét megismeri jobban megbecsülni a megszerzett pénzt, nem válik belőle igényes könnyelműen költöző nő, a kinek nem egy példáját olyan szomorúan ismerjük meg egy-egy hivatalnok sikkasztási esetében v. öngyilkossági hírében.

A polgári háziasszonyoknak mentől idealisabb, nagyobb alakjait várjuk, óhajtuk ebben a panaszos, erkölcsileg is lejjebb haladó korunkban, a kik egy tisztább, finomabb, tartalmasabb társadalmi élet kialakulására vannak hivatva. Nem kétejkedünk abban, hogy tanáraink, hogy tanítónőink pedagógiai tudásukkal, ambíciójukkal átérzik a nagy jelentőségű tanterv intencióit és az ő nagy értékű munkájukkal igyekeznek megteremteni a boldog családok szentélyét, mely minden boldogságunk kultúrához vezet.

○ ○ T Á R C Z A ○ ○

Márciusi ünnep.

Írta: Kardos István.

Most, hogy újra itt van s újra él a nóta;
Száz helyen felhangzik a vad Talpra magyar.
Néhány perc szünetet kér a magyar erő,
Nem csattog harsonán az ő szittya agyar.

Jaj de szép ez ünnep s akik nem ismerjük
A nagy napot akkor — mintha mese volna
A történet szava — sok hazafi lélek
Szent szavakat sugva, egymásra omolva.

Azóta már sok-sok esztendő leporzott
S akik akkor hősök, csatavíjjok voltak,
Egetvert a hangjuk, szikrát csatákdjuk,
... Ma a temetőben néma ajku holtak.

Ma veszekszők vagyunk s egymással párbajzók
S az a legnagyobb legény, ki mind többet ásit.
A nagy téllétségben lassu sorvadással,
Ki mind nyugodtabban jut az elmulásig.

Paloták, klastromok, új várak épülnek,
A televény földben lengve ring a búza,
Az idegen ember zsebe kincsel felt meg,
De a szegény magyart még az ág is húzza.

Százsor megesküsznek Kossuth nagy nevére.
Hogy sohse tartják be? Nincsen abban semmi
Nekihevesednek, csak úgy szóval ejtik ...
... Olyan szép az élet... S mégis elsőbb lenni.

Verekszenek azok, kik egymás testvérei
S várják, hogy mikor jó a másik mulása.
A magyar a magyart öli kanál vízben,
S a sok apró féreg a sírhantot ássa.

Ebben a szomorú, bánatvert országban
Nem lesz addig ünnep, amíg bambán állunk;
Kis cserjék növésé a hegyi fenyők fölé
Ez lesz pusztulásunk, ez lesz a halálunk.

Ezért, aki apró maradjon meg annak,
Legyen gondolkodó és ne legyen dőre,
De a nagyot hagyja, háda járja az utat
Menjen az ösvényen észével előre.

Tegnap és a ma.

Írta: Ifj. Száder Gyula.

VI.

Mielőtt még teljesen elülne a cséplőgépek bugása, meg sem várva a vénasszonyok nyarat, Kenderes, a segédjegyző bucsuzik a falutól.

Haza fog menni öreg édesanyjához és keblére öleli az őz, érzélgős matronát, ki

boldogan csókolja homlokán azt a hajszos, nagy fiut, kiben látja a kevéssé örömteli multat, a mosolygósabb jelent és az eléggé kecsegtető jövőt. Már hogyisne alkotna cifra képet optimista fantáziája a jövőről ama tudatban, hogy lesz idő, mikor majd órák hosszat el-el gyönyörködhetik a mennyiben, mikor majd nem győzi csókjával halmozni a a piaci beszédes szájacskát. No meg aztán, ha már kis unoka csellik-botlik a házban, — és a két egymást megértő nagymama nap-hosszat örködik, hogy a szemfényűknek baja ne essék — de is nagy boldogság lesz az; igazi nagy boldogság. Hát kell még ennél is több?

És éppen most, amikor bejelnek a repesett vágyak, hogy a rég odalent alvó jó öregcskéjének csakugyan követője lehet az ő egyellene, akiben megbizott a népük, az ő jó, hű, ragaszkodó népük s megválasztották jegyzőjüknek.

Szívlecszó emlékek lepik meg az anyát.

Hej, de is régen volt... Kicsi volt még a gyerek, alig nőtte ki magát a földből, mikor elhalt a jókedv, letűnt a mosoly a falujokban mindenütt, hogy a jó öreg jegyző uruk elköltözött fölök. Aki utána jött, nem cipelte tulságos soká a falu terheit, 25 kis esztendővel éppen megelégedett; kiejt ke-

● ● HIREK ● ●

Királyi kitüntetés. A magyar kereskedő világ egyik kiváló tagját Mauthner Ödön nagykereskedőt és törvényes utódait Öfel-sége a magyar királyi földmivelési miniszter úr előterjesztésére díjmentesen a magyar nemességgel Jánoshegyi előnévvel tüntette ki. Ezen kitüntetés általános sokonérzéssel tá-
lláhozik, mert Mauthner Ödönnek a hazai ter-
metén, magkereskedelem és kertészet terén
elért sikereket jutalmazza. Megbízhatóságáról
ismert cégének, amely az idén ünnepli 40
éves évfordulóját, sikerült a külföldön is ki-
vételes eredményeket elérni. Nagy segítsége
van az öreg, de még mindig fiatal Mauthner-
nek két fiában Mauthner Alfréd és Mauthner
Pál-ban, akik szintén páratlan szorgalommal
és nagy szaktudással viszik tovább előre e
világhírű céget előnyére és dicséretre a magyar
kereskedelemnek.

Közgyűlés. A „Szécsényi Ált. Ipartes-
tület” folyó hó 15-én délután fél 5 órakor a
városháza tanácstermében tartja évi rendes
közgyűlést, ugyanekkor alakul át „Szécsény
és Vidéke Általános Ipartestület”-té, melyre
az alapszabályok a nm. keresk. miniszter al-
tal jóváhagyva vissza érkeztek. A közgyűlés
tárgyai: 1. Az ipartestület alapszabályainak
kihirdetése. 2. Elnök, három számvevő, 32
előjárásági s minden a testület területén levő
községbe egy bizalmi férfi választása egy,
illetve három évre. 3. Költség előirányzat
megállapítása. 4. Alapszabály módosítás. —
Közgyűlés után — a nagy napra való tekin-
teiből is — a Weisz János-féle vendéglőben
társas vacsora lesz.

103 éves aszony halála. Özv. Pos-
pischil Venczelué, született Szigethy Borbála
szécsényi lakos, folyó hó 8-án 103 éves ko-
rában elhunyt. A nagy kort elért öreg anyó-
kának két férje volt: első Huss Pál volt,
aki a 1848-iki szabadságharc elején a hon-
védek toborzásában vett élénk részt, s a sza-
badságharcban is esett el. Az elhunyt mat-

róna 1 leánya-, 12 unokája-, 10 szépunokája-
és 4 dédunokája születését érte meg.

Mulatság. A Szécsényi Izz. Belegsegélyző
Egylet kabaréval egybekötött táncmulatsága
mely holnap este a Hungaria szállóban fog
tartatni, általános érdeklődésnek néz elébe.

A „Hungaria” szálloda- és kávéház
vezetését újabban Angyal Mihály (Bpest-ről)
vette át, ki azt nagy szakavatottsággal fogja
tovább vezetni. Ezen jó hírnévnek örvendő
szálloda és kávéház kitűnő magyar konyhá-
jára és jó italaira előre is felhívjuk városunk
és vidékének t. közönségét és szíves párt-
fogásukba ajánljuk, hogy ezen szórakozó he-
lyet látogatni szíveskedjenek.

A szőlők műtrágyázása terén is hatá-
rozottan az tapasztaltatott az utóbbi években,
hogy a kötött talaju szőlők éppen olyan há-
lásak a műtrágyázás iránt, ha a műtrágyák
helyen alkalmaztatnak, mint a homoki szőlők-
ben. A szőlők műtrágyázásánál két do-
logra kell igen nagy súlyt fektetni; először
arra, hogy a műtrágya mennél közelebb ke-
rüljön a szőlők gyökérzetéhez, másodsor
arra, hogy nagy adagok alkalmaztassanak,
mert kis adagok alkalmazása eredménytelen.
A szőlő gyökéréhez közel fektetett nagy adag
műtrágya hatása azonban olyan feltűnő, hogy
az alkalmazott műtrágya értékének tízszerese
is megtérül. Alkalmazni kell pedig holdan-
ként 400 kg. szuperfoszfátot és 150 kg. chili-
salétromot leghelyesebben tavasszal nyitás
után, a midőn minden egyes szőlőtőke körül
két arasznyi körzetben egy ásónyomnyira
kell leányítani a talajt és a műtrágyát oda
belészórni. A 400 kg. szuperfoszfáttal egy-
idejűleg 75 kg. chilisalétrom szórando ide-
be, vagyis tehát a 400 kg. szuperfoszfátot
összekeverjük a 75 kg. chilisalétrommal, s
ezen 475 kg.-ot elosztjuk az egy kat. holdon
fekvő szőlőtőkék számával s ilyen módo ál-
lapítjuk meg, hogy egy tőkére hány gramm
műtrágya jut és azt egy alkalmas edénnyel
mérjük ki minden szőlőtőke részére. A fen-
maradt 75 kg. chilisalétromot pedig az első
kapálás előtt szórjuk ki a tőkék két araszos
körzetében.

Nem lesz szivarropogtatás. A szivar-
vásártás egyik legvisszatetszőbb aktusa az,
hogy mikor a vevő válogatás közben rendre ro-
pogtatja a szivarokat. Mérges ezért a trafí-
kos, a kinek az árúját akárhányszor össze-
rongálják, és dühös a következő vevő is, a
ki elől elropogtatták a legjavát. Nem is szólva
arról, hogy milyen egészségtelen dolog, ha a
szivart akárki kénye-kedve szerint fogdos-
hatja. Éppen ennek elkerülése céljából né-
hány szivarfajta már eddig is ötös dobozokba
volt csomagolva, de csodálatosképpen éppen
olyan szivaroknál alkalmazta a kincslár a
rendszeresítést, a melyeket senki sem vásárol:
a Palmas, Palmitas és Delicias-nál. Most
azonban utolsót roppannak a legnépszerűbb
fajok. Apró csomagolást kap a Britanika, Tra-
bukó és Regalitás. Sárgásszürke kartondobo-
zokba bujtatják ezeket is, még pedig ötösével
s a skatulyán bélyegszerű zászalag lesz. A
Britanikánál kék, a Trabukónál szürke, a Re-
galitásnál pedig sárga lesz a másli. Az ötös-
sével csomagolt Britanikák, Trabukók, Re-
galitások husvétkor kerülnek forgalomba. Ve-
lük együtt egy új cigarettafajt is hocsátanak,
a Mirjam szivarkát. Lesz szópókás és szópó-
ka nélküli Mirjam, mindkettő aranyvégű.
Ugy hirdik, hogy nemsokára a Princessas ci-
garettákat minden trafikban árulják, mert van
már elég nyers dohány s ezzel megdőlt a
jövődék utolsó érve, mellyel a princessas ál-
talanosítása ellen kapálózott.

**Bolgár kertészetre
igen alkalmas 5000 m²-öl
szántóföld Szécsényben
a vasút-állomás mellett
szabadkézből eladó.**

Cím: a kiadóhivatalban.

**Házi ebéd-
kosztosokat elfogad 3-4 tál
ételből 1.20 személyenként
Özv. Pokorny Istvánné,
Szécsény, Király-utca 176. sz.**

zéből a pennát, tollforgató ujjai meggémbe-
redtek örökre s helyt adott ezzel egy méltó-
bb követőnek, a most már felszerepedett,
fiának: a Kenderes fiúnak.

A nép szíve nagyot dobban e szóra.
Arcukra ül a reménység pirja, hogy újra itt
lesz a nép és jegyzőjük közti megértés ide-
je, — erre az öregek nyugodtan „meghitöl-
nek” — a jó szív — mit soká nélkülöztek
— és az emberbecsülés.

... Könnyező leányka kíséri az álló-
máshoz: a menyasszonya.

A viszontlátás biztató tudata, Béliának
tündérmeséi nem vigasztalják; nyugha-
talan, fél, nem képes karjaiból kibontakozni;
csak vergődik, egyre erősebben szorongatva
kebeléhez az erős férfit, mintha nem akarná
elbocsátani többé soha...

Végre mégis.

Egy fütty, sok-sok könny, kendőlobog-
tatás; a vonat száguldo iramszik a hegyek
közé, nyomában egy elnyúló, szerte terülő,
fozólódó gyászfényt...

VII.

„Béluskám, gyere már. — Béluskám,
mért nem jössz már egyszer? Látni szeret-
nélek... és megcsókoltatni az ajkamat...
De én is ám... Mindszentekre jössz?
Igaz, messze van még nagyon; nekem na-

gyon sok idő két hét, de addig türelmesnek
kell lennem, ugy-e? Jöjj, látni akarom völe-
gényemet... Istenem. E szónál megresz-
ket a tollam. Ha nem úgy lenne Ha te
mégsem tartanád be szavad. Ha én soha
sem lehetnék a feleséged... És tudod-e
mi készlet ily képzelődésekre? A távolmara-
dásod. Pedig, ugy-e nincsen okom képze-
lődni így? Mond, hogy nincs. Ird meg szé-
pen, ahogy mindig teszed: szívhez sutogón
... De ne, ne írd addig... Vagy írsz?
Nem bánom. Csak jöjj, jöjj és mond el ne-
kem élő szavakkal... Ide sugdosd a fü-
lembe, egészen közelből, hogy halljam, hogy
ne feledjem el soha, soha...”

Könny szökik szemébe és a kis levél-
két ajkához szorítja.

Felkőbög. Leszaványodott arcából kiálló
csontokra rátelepszene a halál rózsái,

Karja bágyadtan esik le vántosára s
pilláit fáradtan lehunyja.

Leleke pedig elkalandozik messze, na-
gyon messze...

De csakhamar felriad.

Hónapokon keresztül titkolódzik, köny-
nyes szemekkel írja, jól megy a sorsa Isten-
nek hála, meg van valahogy, csak az előd
„büne” ne lenne olyan sok. De azért menni
fog, biztosan menni fog nem sokára...

De hová? — Menyasszonyához bizo-
nyára nem...

Szegény lány. Fogalma sincsen, hogy
hiszen mindaz csak ámitgatás. Bélaja ugy
sem lesz övé.

Mert mikor hazakerült, az „öröm-
szaka” áldozatul ejtette.

E naptól bágyad, egyre bágyad; teste
rohamosan fogy; a tüdejében olyan különös
érzései vannak, mintha tepnék, mintha mar-
cangolnák.

És ezt takargatja. Most már ágyon fe-
szik és mégis takargatja. De minek ejtse
kétségbe időnek előtte? Minek tartsa állan-
dó rettegésben? Hiszen aminek jönnie kell,
ugy is el fog jönni. Ugy is meg kell majd
tudnia. Talán nem sokára...

E gondolattól megborrad. — Óh, ha
megmenthetné Alicet a fájdalomtól, a szen-
vedésektől. Óh, ha megmenthetné vala-
mikép...

Élni szeretne, de nem önmagáért, — az
eszébe sincsen — csak azért az édes gyer-
mekléányért.

Hiába minden. Nemezis ítéletet hirdetett
felette, végre is fogja hajtani rövidesen.

Pár hét múlva Aliceéknek táviratot hoznak
Röviden ez áll: „Béla utolsón, azonnal
jöjjönek.”

CSARNOK.

A parasztok.

Irla: Vetési Sándor.

Nehéz, varjufejhetős levelet kapott Kérges Balázs a falujából. Nagy ott áll katonamundériában teljes fegyverzetben, éjjel-nappal a katonai lőportár előtt, ahonnan ha megszőknék a fejét vennék (legalább ő azt hiszi) elő-előveszi azt a gyűrűt árkust és a holdvilág ragyogó fényében a kusza sorokat silabizálja.

A ő szerelmes hites társa, Fábián Vera írja, hogy a csöpp kanász, a Pistike fia beteg. Tegnap még a homokban turkált, meg váratlanul épített gyönyörűséggel, ma pedig már akkora piros foltok vannak rajta, mint a kiskerti málnabokrokokon egy-egy szem. A gyerek teste forró, mint a parázs alól kipattant krumpli. Az ajka cserepes, mint a szikkadó sár az utcán. A szeme beesett és hágyatag, a mosolygása eltűnt, mint a reggeli harmat a nyíló virágról. Egész nap édes apjával bibeledik, hogy miért nem jön haza; talán már nem is szereti az ő Pistikéjét pedig azelőtt nyusztit hozott neki, néha fürjtojást, sokszor szedret.

Mind csupa érzelmi irás ennek a hánatot osztogató parasztszónynak a sora. — Mintha csak szántszándékkal keresné, hogy hol tudja megfogni a nehezen meginduló paraszt szívet, pedig csak az őszinteség hangján ír ahogy őszintén sugja, hogy így lesz jó.

És csakugyan: az egék hatalmát nem igen respektáló, de szapora káromkodású paraszt ráút a puskatusára, mintha figyelmeztelné az Istent, hogy most katona beszél vele, aki az emberek elseje. Pedig ennek egy órája se emberi talán hisz az állattal egy igát huz, annyit szenved naponta.

— Isten! Én szólok hozzád. Nézz erre a fölégett orcámra, erre az agyonhajszott emberre, aki különben szól otthon a kutyá-

jához, mint ahogy itt velem bánnak. Azt kérem tőled megbántott Istenem avval az otthoni hittemmel, hogy gyógyítsd meg az én kis Pistike fiamat. Csak erre kérlek csupán. Arra nem, hogy időt engedj a szökésre. Azt itt meg nem bocsájtanák soha!

Igy beszélt hangos szóval a katona hele az éjszakába. Egy-egy süvítő szél mintha felé csapkodná a rémhíreket, hogy a fia nagyon beteg: jöjjön! Átnéz a sánczon. At tudna rajta furni. De hátha elfogják? Hátha akkor viszik nehéz béklyók között bőrönbe mikor az ő szerelmes kis fiát temetik. Nem tud menekülni a sok előlökodott gondolat-tól. Már szökne is, de már akkor eszébe jut a belévert katonai 'disciplina. Felhörög fájdalomában, mint a megsebzett vad

És aztán fölvaltják Reggel azzal a vörös, lumposnak látszó szemével jelentkezik kihallgatásra. A tiszt urak nagyot mulattak az éjszaka. A kapitány ur az ezredes ur is katzedjammer fájdalmait nyögi. A szegény baka hiába instatálja a zord embereket.

— Eh! Lári-fári! Egy kis szüreti mulatságra akarnál menni ugy-e betyár? Ilyen levelet sokat megrenpelnek Magyarországon. Furfangos parasztnak nem ülhet fel a tisztikar. Marrrss!!

Kiszédül a szegény Jesujtott ember az irodából. Lehajtja fejét a kaszárnya asztalára és akit puskaagyával vert valaha a cigánykáplár, és föl sem szisszent, most keservesen zokog. Aztán mintha esztét vették volna, rohant újból föl utóg az irodába, hogy könyörgésével megindítsa a vas-szíveket. Utközben elfogta az ezredest, akinek tekintetéből fölriadnak az emberek, annak könyörgött, azt fenyegette meg, hogy agyonlövi magát, ha nem engedik az ő beteg kis fiához.

— Lecsukni a gazempert. Bejelentés nélkül élém mert lépni, sétámban zavar. Schvein!

Szegény Kérges haláznak majd a szive szakadt meg. Csak akkor enyhült meg, mikor a bőrönből kiszabadult. Azt írja Veronka hogy Pistike megint jobban van s minden nap várja az ő édes apját.

Dejszen! Találkozzék csak évek múltán azzal az ezredessel! tudom Istenem hogy...

És évek múlva régi ezrede arra járt falujokban. Kérges Balázs az ezredessel találkozott.

Ezredes úr gazduramnak panaszkodott, hogy hol hagyhatná a nagybeteg kutyáját?

Kérges Balázs magához vállalta. Ott tartja puha, meleg cipóval...

627—1914. tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. Jbiróság mint tkkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Krizsán László és csatlakozott végrehajlatónak Géczy Ferenc végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a tkkönyvi hatóság a végrehajtási utóajánlatra az újabb árverést 175 kor. tőkekövetelés és járulékal behajtása végett a szécsényi kir. járásbíróóság területén levő Szécsény községben fekvő, s a szécsényi 1757 szám tkkv. A 2 sorsz. 492h hrsz. belteleki ingatlanak B 1 a Géczy Ferencz nevében álló részére 3465 kor. kikiáltási árban a 4656—913 sz. végzéssel elrendelt

Az árverést 1914. évi március 31. napján d. o. 10 órakor a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el

Az árverezni szándékozók kötelesek hánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadék képes értékpapírossal a kiküldöttnél letenni, hogy a hánatpénznek előleges birói letétbe helyezésétől kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. LX. t.-c. 147., 150., 170. §§. 1908. XL. t.-c. 21. §)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígérelet tett, — ha többet ígért senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított hánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908. XLI. 25 §)

Szécsény, 1914 február hó 9-én.

Szenthe, s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hitelesül.

Sextus, kir. tkvezető.

Lelettek sultva. A lakonikus négy kicsi szó hasábkot beszél. Nincs az óranak egy szabad perce, mely anélkül haladna tova, hogy ne áztatná könnyű az anya s a leány kétségbeesett arcát.

Szerencsétlen fiu. Ki gondolta volna...? De hátha csak lelketlen játék? Kegyetlen megpróbáltatása a szerelmes női szívnek...

Bár az volna...

Délután már repül velük a vonat, türelmetlenül lesik az állomásokat, mikor érnek Bélák falujába...

Kocsi várja őket az állomásnál. A segédjegyző felesége jött elébük, megfette ezt a kicsiséget; mert úgy mond — Kenderes nénikéknek otthon kellett maradnia.

— Béla hogy van? Jobban van? Szóljon kérem... Faggatja Alice, kisirt szemével esdekelve válaszáért.

A segédjegyzőné pedig csak vártatva adja válaszul:

— Talán... jobban... — Igazán, én nem is tudom...

Elmélázva ügetnek a lovak, szomorun bámulják az esőtől ázott kocsiutat, mintha sejtlenék, hogy mi kóvályog a légben, milyen iszonytató meglepetés.

A faluba érve, kíváncsi asszonyok siet ki a házból, összefont karokkal bámészkod-

nak, egyik-másik meghatva bólogat, szegény Alice még most sem sejt, miért...

Végtére a kapuhoz érnek.

Az utcára nyíló ablakon bepillantva, hat gyertyaszál ég bent a szobában.

Mi ez? — Alice agyában iszonyu világozás támad.

Velőtrázó sikollyal ront be az udvarra: egy kisirt szemű ősz asszonyka állja el az utját. Összeborulnak és sirnak mind a ketten. Nincs üdvözlő szó, nincs kedves fogadtatás, csak könnyek és szivszaggató fájdalom zokogás.

Alice kitépi magát mégis. A konyhán keresztül beront a szobába.

Egy pillanatra gyökereket ver lába; talán tévedett, talán ez nem is az ő édes Béluskája: ez más, egészen más... De a lesóványodott arc dermedt mosolya megadja neki a feleletet. A mosoly a Bélák... Az csak övé lehet... Megismerte...

Odaesik hozzá, öleli, csókolja és egy megmagyarázhatlan erővel kiragadja a korporsóból. Odahurcolja a díványra; lefekteti, öleli, csókolja szüntelen, fedelgeti s beszélget hozzája az eszelődő tulvilági, hörgő, majd sikoltva kacagó hangján.

És addig a két összeölelkező öreg asszonyka s a rájuk örködő, velük sirdogáló se-

gédjegyzőné — odakünn az udvaron — egészen megfedekeznek, hogy nincs velük Alice.

Nagykésőn eszmél erre a segédjegyzőné.

Besietnek a szobába s megirtóznak a látottaktól. Alice széthontott hajával, féltékenyen csillogó szemével, őrdögő kacajával mintha visszariasztaná őket. Aztán nekibátorodnak. Gyöngéden és mégis kegyetlenül hurcolják el az ő édesétől, az ő mindenségétől, az ő elveszett boldogsága mellől.

... A temetésen pedig egy egyszerű fekete kendőcske mélyre van lehuzva arcára, hogy a kíváncsi népség ne lásson meg semmit, végkép semmit a feldult, szép vonásokból. S ott remeg, ott reszket — jobbról-balról támogatva, nehogy összeessen — a korporsónál, jeggyűrűcskéjét halmozva el csókjaival, olykor-olkor belekiáltva a pap imájába

— Bélus, Bélus, — miért hagytál magamra: várhattál volna reám...

... S mialatt zörögve hullanak a gördöngyök alá, Alice észrevétlenül ejt le valamit a sirba, utánna: a mindmáig őrdögő ékszerdobozkát; a függőt, a gyűrűcskéit. Őszintén sugta meg, maga sem tudta mért, de elhozta magával. Neki adta. Most már őt illeti meg. Hisz úgy sem vár már életétől semmit. Hisz úgy is utána viszi fájdalma őt is, nem sokára...

Vége.

HA

eladó vagy bérbeadó in-
gatlana van,
valamit venni vagy
eladni akar,

hirdessen
e hirlapban
eredményt ér.

○ ○ **RUSZNYÁK DÁVID** ○ ○

TELEFON 102 - 99.

Felöltő, kostümök, blouz,
alj, pongyola- és jupon
különlegességek áruháza

TELEFON 192 - 99.

BUDAPEST, VII. KER., KIRÁLY-UTCA 21. SZÁM.

ULIP ISTVÁN

élővirág-terme

LOSONCZ, Rakóczi-utca 18 sz.

— TELEFON-SZÁM: 123. —

Legjobb élővirág bevásárlási forrás! Izléses mukaért többszörösen első díjjal kitüntetettve.

Műkoszorúk es szallagok mindig raktaron tartatnak.

Megrendeléseket elfogad: GLATTSTEIN ADOLF — SZÉCSÉNY.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- s papírkereskedése.

M. kir. dohány- es szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap“ kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 585.

Készít minden néven nevezendő
könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítettnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali
nyomtatványokból.